

Veïnats

DEL TERME DE CALVIÀ

revista informativa i cultural



Preu: 50 ¢

Nº 41. Juliol, 86.

300 QUARTERADES DE DESSOLACIÓ!

La nostra editorial havia d'esser de festes com cada any en aquest número, però la tristor que ens dóna el contemplar aquests paratges socorrats per les flames, provocades per algun loco, o qui sap quin qualificatiu encertat li podriem donar, ens dirigeix la nostra atenció cap a aquest greu tema: EL FOC ALS NOSTRES BOSCS.

Les imatges de tanta vida morta valen més que mil paraules, però aquestes imatges volen un comentari.

✱ Primer. Quants d'anys tardarà en regenerar-se aquest espai boscós? Diuen que 15 anys. En quatre dies se desfà una obra de la natura de molts d'anys de feina. Aquesta obra no és només bella per a la vista i resguard per a la nostra pell. Aquests boscs ens donen aire bo per a poder viure noltros. Permeten dins el seu espai la vida d'una innumerable quantitat d'animals. Els arbres aguanten la terra i les pedres dels comellars de les muntanyes, que sense subjecció redolarà per avall cap al torrent, produint una erossió molt forta, destruint a la llarga la possibilitat de vegetació. També és un fet comprovat que la pluja acudeix més allà on hi ha bosc, per tant manco bosc és lo mateix que manco pluja. Hi ha molts més motius per a demostrar la importància del bosc, però trobam que els dits basten per concienciar-nos a tots.

✱ Segón. El concienciar als piròmans de que no facin això crec que és més bé tasca dels psicòlegs, però és necessari extremer la vigilància contra

aquests atemptats per part de les forces d'orde públic i amb la col.laboració dels ciutadans amb la policia i la guàrdia civil.

✱ Tercer. S'ha fet un esforç econòmic important en matèria d'extinció de focs, que de totes maneres és millorable mitjançant medis tècnics més sofisticats però el que sí és a tota costa millorable és la tasca de prevenció. No sols mitjançant la publicitat, tot i que és prou important, sinó duhent una política intensivíssima de netetja de terrenys. Això creim que és prioritari. Si, hi ha zones dins el terme on s'estàn netejant les voreres de la carretera, lo qual és molt important, però s'ha de netejar tota la garriga i sense esperar més temps. Maneres fe fer-ho n'hi ha moltes. Braços per fer-ho n'hi ha molts, i que no tenen res que fer. Falta la voluntat política, municipal, insular, del govern balear i del de l'estat. Perquè arribi aquesta voluntat política és necessari que hi hagi una consciència política de que la natura és la matèria prioritari a tractar. Si no hi ha natura no hi ha vida. I si no hi ha vida, no ho dubteu, no hi ha dobbers.

Aquesta és la responsabilitat de tots, però, repetim, majoritàriament dels nostres polítics. Desitjam que després de les eleccions generals el govern de l'estat canviï d'actitut, i, sobretot, desitjam que de cara a les futures eleccions municipals i autonòmiques se prenguin en sèrio el tema de la conservació i regeneració de la natura.



- Col.laboradors:

R.T.F.
M. Suàrez
M. Herrera
P. Morey
Johnny Perrouche
Pere de Sa Cullera
Joan Rubio
Biela Quetglas
Juan Jiménez
Diana Hernando
Carme López
Johan Sebastian Renouer
S. Barceló
El Compte Cràpula
P.P.
Toni Muñoz
Toni Martínez
M.G.
Margalida Sotomayor
Ana Rodríguez
Paola Giordano
Ma Eugenia Simó
Xisca Esteve

- Portada:

Jorge Errandonea

- Màquines:

Carme López
Pep Rubio
Miquel Herrera

- Muntatge:

Xisca Esteve
Carme López

- Fotografies:

Laboratori VEINATS

- Coordinadors:

Joan Vidal
Pep Rubio
Manuel Suàrez

Aquesta Revista no es fa responsable del contingut dels seus articles, que depenen únicament dels seus autors

SUMARI

	<u>Pàgina</u>
Editorial	2
Homenatge	4
El premi del mes	4
Ajuntament	5
Llei Norm.	6
Noticiari Local	7
Col.laboració	8
A les fadrines	8
Guia de Calvià	9
Xerrades de cafè	11
Eleccions	13
Ses Xeremies	15
Festes	15
Programa Festes	16
Cròniques tenebroses ...	19
Festa del PSOE	19
Opinió	20
No t'en fotis	20
Cotorreig	21
El relox de pared	22
Concerto notturno	23
Cartes	24
Infundia, F. Aguiló..	24
Va por ti	28
Deportes	30
Encreuat... ..	31

DURANT EL MES D'AGOST;
VEÏNATS NO SORTIRÀ AL CARRER,
COM ACOSTUMA A FER CADA ANY.

TAMBÉ VOLEM TENIR VACAN-
CES.

BONES FESTES I MOLTS ANYS.





Des de la nostra Revista volem col·laborar en un homenatge que, probablement, les diverses representacions dels nostres veïnats li retrans a En Pep Ballester, el nostre Carter, fins dia 26 de juny, data en que es va jubilar.

Per tal cosa li volem agrair personalment amb aquest article la tasca que ha fet de distribució perfecta de la nostra revista, i com a premsa que som ens hem anat al carrer per sobre que opina el poble del nostre carter en el moment de la seva jubilació. Hem parlat amb les autoritats municipals, hem parlat amb els representants de l'associació de Veïns, amb els representants de l'associació de la tercera edat i hem parlat amb la gent del poble i com a conclusions posam les següents respostes:

- Ha fet un bon servici al poble.
- Ha estat un bon professional.
- Ha fet molta més feina de sa que li pertocava.
- L'enyorarem.
- Jo no sé quan podia descansar. Sempre estava en dança.
- És un bon homo i un bon carter.
- Ha estat un homo dels que fan poble.

Creim que aquestes paraules ho diuen tot, per tant no hi volem afegir res més. MOLTS D'ANYS AMB SALUT!

REVISTA VEÏNATS

Però... aprofitam que parlem d'aquest bon professional per criticar a les autoritats que corresponguin i atorgar

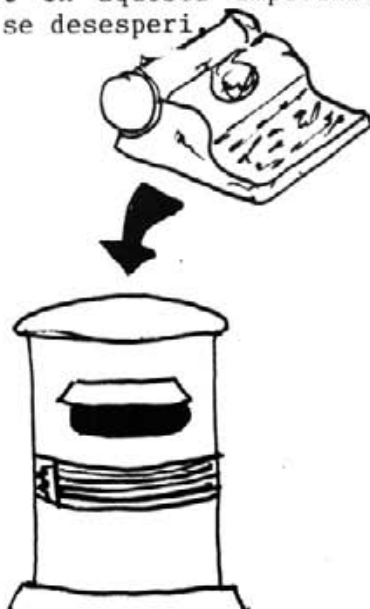
EL PREMI DEL MES



Sabem de bona tinta que tres mesos abans de retirar-se se va informar del desgavell que es podria organitzar si no hi havia un nou carter per anar aprenent de la seva ma i la resposta va ser: Està tot arreglat des de Madrid. Idò ja en tendreu per confiar amb Madrid! El catxondeo d'aquests primers dies, sense carter ha estat gros. I pensam que va per llarg. La gent comenta que els carters que van venguent no treuran la feina que en Pep treia, no saben com.

BON COP DE MAQUINA A CORREUS PER HAVER MUNTAT AQUEST DESGAVELL. I l'Ajuntament no hi pot fer res?

NOTICIES DE DARRERA HORA ens asseguren que aquests darrers dies hi ha un jove que està donant sortida a la feina de Correus del nostre poble. Li desitjam sort en aquesta important tasca i que no se desesperi.



notícies de l'ajuntament

★ Ens arriba el darrer fullet turístic editat per l'Ajuntament. La impressió està molt ben cuidada. Presenta el muntatge ja conegut per tots de les fotos aèries de tot el terme des del cap de Cala Figuera. Però volem destacar com quasi sempre, el gran domini d'idiomes del nostre Ajuntament i el desconeixement o l'ignorància del que ens és propi. Efectivament el text està escrit en castellà, anglès, francès, alemany i italià. EL NOSTRE IDIOMA PROPI, EL CATALÀ BRILLA PER LA SEVA ABSENCIA. Ja hi podeu invertir milions en el congrés de la llengua catalana, que si no el vos aplicau per damunt, res fareu.

★ Els temes tractats en els darrers plenaris han estat:

Atorgament de subvenció a l'INEM per a la realització dels cursos de Formació Professional ocupacional.

Proposta de rescissió del contracte de la netetja que fa l'Associació de V. de Peguera.

I, sobre tot el de l'aprovació dels pressuposts del present any. Arrel d'aquesta aprovació s'han produït divergències dins el consistori, ja que els membres d'AP s'han oposat a la supressió de la tasa de clavegueram, trobant que el que s'hauria de fer era baixar la contribució territorial urbana.

★ S'amplia la plantilla de l'Ajuntament amb 55 membres: 3 tècnics d'administració general, 4 tècnics d'administració especial, 3 de comeses especials, 2 aparejadors, 3 sergents de policia, 6 cabos de policia 6 auxiliars d'administració i un encarregat.

★ S'inaugura el parking de Peguera la platja de Torà.

-Els agricultors de la zona de Calvià podran realitzar reformes de millora de la producció per a les seves terres, tenguen dret a subvencions de fins el 35 per cent de la inversio, subvenció que atorgarà la Comunitat Econòmica Europea, mitjançant petició al Ministeri d'agricultura.

★ Els cursos de l'INEM seran els de Contabilitat i Informàtica, Secretariat i Arxiu, i Anglès.

★ En representació de l'Ajuntament de Calvià participa un vaixell en les mil milles a dos, tripulat per en Camilo José Cela i en Guillem Pascual.

- Durant els mesos de juliol i agost es derruiran un total de 7 obres il·legals.

★ El foc que es produí dins San Martí va afectar a 150 Ha. de Son Martí, Galatzó i es Ratxo. Intervengueren en la seva extinció 90 persones, i 2 avions Canadair de Madrid.

★ Els plànols de les vivientes socials de devora l'Església ja estan completament complimentats i el solar d'aquestes mateixes ja està marcat. Ho podeu anar a comprovar sobre el terreny.

★ Aquesta col·laboració amb l'INEM abans esmentada es dedicarà a la restauració, a la fi!, del molí de Santa Ponça, que, probablement se convertirà en museu, amb visita pública. Mem si ho veim aviat.

★ També ens comuniquen que el Consistori ha aprovat la subscripció d'un préstec amb el Banc de Crèdit Local de 230 milions de pessetes per a dur a terme el "Palau Municipal d'Esports", situat devora el nostre camp de fútbol. Si se dona aquest préstec es podrà fer tota l'obra d'una sola tirada. A més a més ens han dit que les obres poden començar el primer d'agost d'enguany. Si fos així, creim que l'Ajuntament hauria batut tots els records de celeritat. Però ho sabrem en el nostre proper número de la Revista, que sortirà per Setembre.

Veïnat

Llei de normalització lingüística

Article 10.

1.—A les actuacions administratives a instància de part, si hi ha altres interessats i així ho sol·licitin, l'Administració ha de comunicar-los tot quant els afecti en la llengua oficial en què s'hagi iniciat l'actuació.

En cas de no haver-hi acord entre els interessats, s'ha d'utilitzar la llengua de la persona que hagi promogut l'expedient o el procediment, sense perjudici del dret de les parts que els sigui lliurada la traducció corresponent.

2.—Així mateix, en els expedients iniciats d'ofici, qualsevol que sigui la llengua oficial que s'hi utilitzi, l'Administració ha de lliurar als interessats els documents o comunicacions en la llengua oficial en què els sol·licitin.

3.—Els documents públics atorgats a les Illes Balears s'han de redactar en la llengua oficial escollida per l'atorgant, o, si hi ha més d'un atorgant, en l'idioma que aquests acordassin.

En cas de discrepància els documents es redactaran en les dues llengües.

Les còpies s'expediran en la llengua utilitzada en la matriu.

4.—Els poders públics que actuen a la Comunitat Autònoma, han d'assegurar que tots els documents impresos o models oficials utilitzats a l'Administració Pública i a disposició dels ciutadans, estiguin escrits en català i castellà.

Article 11.

1.—Dins l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, tots els ciutadans tenen dret a poder dirigir-se a l'Administració de Justícia en la llengua oficial que estimin convenient d'usar, i no se'ls pot exigir cap classe de traducció. Per altra banda, aquest fet no pot representar retard en la tramitació de les seves pretensions.

2.—Pel que fa a la llengua, totes les actuacions, documents, escrits, realitzats o redactats en català, són totalment vàlids i eficaços davant els tribunals i els jutjats de les Illes Balears. En tot cas, els interessats tenen dret a ser assabentats en la llengua que elegeixin.

3.—El Govern de la Comunitat Autònoma ha de promoure, d'acord amb els òrgans corresponents, la progressiva normalització de l'ús de la llengua catalana en l'Administració de Justícia a les Illes Balears.

Article 12.

1.—Pel que fa a la inscripció dels documents en els registres públics de la Comunitat Autònoma, els assentaments s'han de fer en la llengua oficial en què s'hagi declarat, atorgat o redactat el document o en la que es faci la manifestació. Si el document és bilingüe, s'inscriurà en la llengua que indiqui la persona que el presenti al registre. En tot cas, els assentaments s'han de preactivar en la llengua sol·licitada per l'interessat o pels interessats de comú acord.

2.—A efectes d'expedició de certificacions per part dels funcionaris dels dits registres, s'ha de garantir la traducció de qualsevol de les llengües oficials de la Comunitat Autònoma, d'acord amb la voluntat del que faci la petició.

Article 13.

1.—Tots els ciutadans que facin el servei militar dins l'àmbit territorial de les Illes Balears poden utilitzar en qualsevol ocasió la llengua catalana, tal com es desprèn de la seva condició de llengua oficial i pròpia dels pobles de les Illes.

2.—Són vàlides totes les actuacions militars fetes en català a les Illes Balears.

Article 14.

1.—Els topònims de les Illes Balears tenen com a única forma oficial la catalana.

2.—Correspon al Govern de la Comunitat Autònoma, d'acord amb l'assessorament de la Universitat de les Illes Balears, determinar els noms oficials dels municipis, territoris, nuclis de població, vies de comunicació interurbanes en general i topònims de la Comunitat Autònoma. Els noms de les vies urbanes han d'esser determinats pels Ajuntaments corresponents, també d'acord amb l'assessorament esmentat, donat preferència a la toponímia popular tradicional i als elements culturals autòctons.

3.—Aquestes denominacions són les legals a tots els efectes i la retolació ha de concordar amb elles. El Govern de la Comunitat Autònoma ha de reglamentar la normalització de la retolació pública, respectant, en tots els casos, les normes internacionals que l'Estat hagi subscrit.

Article 15.

1.—La retolació pública, es farà en llengua catalana, acompanyada si calgués de signes gràfics que en facilitin la comprensió als no catalano-parlants. La retolació en català i castellà s'emprarà quan així ho aconsellin les circumstàncies socio-lingüístiques.

2.—A tots els rètols, indicacions i escrits en general, bilingües, la primera versió ha de ser la catalana, com a llengua pròpia de les Illes Balears, i la segona, la castellana.

3.—A tots els serveis de transport públic, els impresos, els avisos, i comunicacions al servei públic, s'han de fer en llengua catalana i en llengua castellana.

Article 16.

1.—A fi de fer efectius els drets reconeguts a l'articulat de la present llei, els poders públics han de promoure les corresponents mesures de cara a la progressiva capacitat del personal de l'Administració Pública i de les empreses de caràcter públic a les Illes Balears, en l'ús de la llengua catalana.

2.—A les proves selectives que es realitzin per a l'accés a les places de l'Administració dins l'àmbit territorial de les Illes Balears, s'ha de tenir en compte, entre altres mèrits, el nivell de coneixement de les dues llengües oficials, la ponderació del qual determinarà l'Administració per a cada nivell professional.

★ La banda de xeremiers està a punt de debutar. Ho farà a les festes de Es Capdellà. La majoria dels seus membres son capdellaners.

★ Parlant de les festes de Es Capdellà aquest és el seu programa:

★ Dia 18 a les 22 Torrada amb ball de bot. MUSICA NOSTRA.

★ Dia 16. a les 10 passacarrers de la Banda de Calvià

a les 18,30 actuació de CUCORBA.

A les 20 homenatge a la Vellesa.

a les 21 Rapsodia espanyola den Jaume Company.

★ Dia 17. a les 18,30 Ginkama.

a les 23 Verbena amb GEMINIS I PASOS.

★ Dia 18. a les 19,30 final de truc i dominó.

a les 23 Verbena amb JAVALOYAS I CALIFORNIA.

Bones festes i que disfruteu tots.

★ Seguirem parlant de festes, anunciant que la urbanització Galatzó (La Pantera Rosa) celebrarà les seves festes durant el mes d'agost. Estau tots convidats.

★ Les obres de Ca'n Verger a la fi han començat.

★ L'instal·lació de l'antena de TV3 està només pendent de l'arribada de l'antena. L'obra ja està acabada.

★ Dels cursets d'estiu, els organitzats per la Revista (Ball de Bot, Cuina, Costura) tenen gran èxit, amb una participació d'una vintena de persones a cada un. Aquí podeu veure unes imatges de la gent que hi participa, en plena tasca. Se està pensant la possibilitat de realitzar aquests cursos durant tot l'hivern que ve.



Antònia Vicens i Maria Cabrer donant el Curset de Cuina.

En Bernat Pereta donant el Curset de Cuina a petits i grans.

Les tomàtigues farcides varen esser molt bones!



El ball en acció.



Glores

Calvianeres

COL.LABORACIO

Estam contents i orgullosos
d'estar dins sa tercera edat
batant ja hem caminat
i encara lo que mos queda.
Es llarga sa carretera
i no frissam d'arribar.

Calvià, oh, Calvià,
gran poble ets pes que t'estimen.
Dónes lloc en es qui venen nous,
altres venen de passada.
Sa costa és un poc pesada,
però en arribar a dedalt
hi ha una hermosa trobada.

Hermosa plaça i esglèsia,
d'això n'estam orgullosos
i demanam seriosos,
que creim que hi ha voluntat
de fer mos sa residència
dins aquest poble estimat.
Tota sa tercera edat
ho demanam orgullosos
a n'aquest noble senyor
que és el senyor Obrador,
batle de Calvià.
Creim que hi posarà
atenció i bona voluntat
per començar aquest casal,
o sigui sa residència.

M.G.

Pensam que mai li hauran fet una
petició tan agradablement presentada
al nostre batle com aquesta col.labora-
ció d'un membre de la nostra Tercera
Edat.

Ara veurem el cas que li faran.
Si dóna bon resultat tenim una idea
per a fer les instàncies.

En Pere de sa

Cullera

A les fadrines

Per la impossibilitat de conèixer
món, un no sap si el que l'enrevolta
és una cosa normal a altres paratges
o pel contrari es tracta d'un endemisme.

Però creguent amb la llei dels
grans números, m'atreviria a afirmar
que la mitja nacional de població femeni-
na fadrina està lleugerament per davall
de la que es pot treure als nuclis
vilatans de Calvià i Es Capdellà.

Acomodades amb la seva situació, amb
els somnis controlats, i les feines
limitades sense que ningú els faci
els comptes i amb els coneixements
oberts als quatre costats per si és
precís, o convenient, ampliar-los.

Amb gusts sibarítics i costums
fixes.

Progressistes i conservadores
per convicció.

Capaces de no aplegar-se amb qualcú
ni per les més poderoses raons.

La figura geomètrica que les simbo-
litza millor és el cercle, i afagint
li la qualitat a aquest, de material
impermeable i impossible de trencar-
lo.

En majoria magres, normalment gras-
setes.

Tirant una mica a masclistes.

Totalment autònomes, simpàtiques, ma-
gres i bones persones.

Pere de sa Cullera.

DES DE LES TERRASSES DE PEGUERA...

Un poc més enllà de Peguera hi ha Cala Fornells, després d'un parell de revolts tan empinats que no sé com no s'hi escorna molta més gent al cap de la temporada; es veu que l'àngel de la guarda responsable d'aquest redol deu tenir carnet de primera.

Fornells semblà un diminutiu de "forn", potser perquè abans de l'allau de ciment hi hagués d'aquells covitxols ennegrits per els líquens que se veuen sovint als terrenys calissos, com aquest, o potser perquè també aquí hi hagués temps enrrera, forns de pega. Jo no ho sé, però si qualcú ho sap, que aixequi el dit i envii una postal explicant-ho.



← Forn de pega.
(tall vertical)

La qüestió és que és un lloc arcerat i relativament tranquil, on fins i tot les urbanitzacions són diferents: hi ha l'Aldea Cala Fornells, un d'aquests invents de l'arquitecte rus Piotr Otroup; una construcció feta recombinant elements tradicionals, teules velles, rodes de carro, reixes trianeres, ximeneies menorquines, estucats sicilians i tot quant tret "typical" pogueu imaginar en un frit-i-bollit tal, que quan t'hi trobes al mig no saps si ets a un decorat d'opereta o a set llocs a la vegada.

Aquest bon home és el Bizet i el Marimée de la construcció; el seu estil és a l'arquitectura tradicional allò que Carmen a la música i ambient andalusos: un alcaloid del tipisme tan concentrat que no hi ha qui el

reconegui. Però mira, al manco no és una capsota de sabates com tan sovint es veuen, de manera que la organització secreta de la que som president, el PDM (Partit Dinamiter de Mallorca) a la darrera Junta General va decidir indultar aquesta parida quan arribi el Dia dels Trons. La decisió es prengué per unanimitat, quan la dona em digué "Està bé, fes lo que vulguis però deixem dormir", i és que per ara sols som ella i jo al partit, però tot arribarà.



Una cosa bona d'aquest lloc és un restaurant amb nom de inmens queloni, on es menja bé ferm i els preus no inclouen cap suplement per l' s del paisatge: tota l'esplendent badia de Peguera, amb els Malgrats al fons. Entre el pler estètic i el gastronòmic, el lloc atreu molts de visitants importants com és ara el Rei Joan Carles o jo (quan paga l'empresa) i molts d'altres de menor anomenada. Jo me sol seure d'esquena al paisatge per dos motius: un per cortesia, per deixar que l'hoste es refocili les pupil·les amb l'idil·lic titil·lar de les aigües impol·lutes rutil·lants d'emblavins, (a que no havieu vist mai tantes eles geminades seguides!) i l'altre, per concentrar-me millor en les exquisides menjúes que el xef conjumina.

Casi al final de la carreterona hi ha el Caló de ses Llisses...no, no va per aquelles dues en top-less, que deuen ser de Casrtelló de la Plana; deu ser perquè hi ha molts de peixos d'aquest nom. La casa de damunt la punta té un caràcter molt mariner, segons pretengué el seu constructor, i ha sortit retratada a casi tots els fulletons turístics de Mallorca. Un temps hi visqué Natacha Rambowa, una de les dones més

envejades del seu temps, perquè era casada amb Rodolfo Valentino, aquell actor del cinema mut que deixava a les dones mortetes amb una caiguda d'ulls. (Ara les deixaria igual de mortetes, però de rialles)



Tornem ara en direcció a Ciutat creuant altra vegada Peguera, un lloc que a l'hivern sembla un escenari de ciència ficció...o no tanta ficció, si es mantenen les tendències estadístiques actuals: totes les persones que es veuen, passetjant, prenint el sol, tafanejant a les botigues de suvenirs on ho giren tot durant dues hores per comparar una postalleta al final, prenint un té amb quatre culleredetes i guardant se a la butxaca el terrosset de sucre que no han emprat, retratant-se uns als altres...totes, TOTES, tenen més de seixanta anys i manco europeus, que han sentit la consigna de "Carcamals de tot el mon, uniu-vos" i han invadit les terres del Sud, armats amb gaiatos i ombrelles, bastons ortopèdics i capellets impossibles: són els de la III Edat Internacional Valetudinaria. I contenen els nadius esporuguits que a les nits celebren els vellards armen enfollides orgies de xarops i pindoles, tosint tots a cor i contant-se les batalletes per torn. I és que per paga han tret comptes i han arribat a la conclusió que els surt més barato a venir a encalenticar les seves còrpores en aquest cementiri d'elefants, que no romandre a ca seva i pagar horribles factures de fuel-oïl per assolir la mateixa temperatura que aquí teenn de franc. I a més, sense haver d'escurar en haver dinat.

Allò que és mal de creure és la marxa que duen aquests adorables padri-nets: vaig llegir a una revista alemana que prop del 3% dels turistes d'hivern fan tèc durant l'estatge i es tornen a casar; i llavors, a onsevulla que vagis d'excursió a l'hivern sempre te trobes amb una guardeta de jais i jaies extran-gres de cama de foc, amb els seus gaiatos trec-a-trec, trec-a-trec, enfilant-se com a xais pels tiranys de la muntanya, amb el llibret d'excursions de Herbert Heinrich a la butxaca. (I esper que aviat, també el fullet d'excursions que l'Ajuntament de Calvià m'ha comanat, i del que també se n'editaran mil exem-plars en la nostra llengua. Ell no'n mancaria d'altra!

Amb una paraula: que cada pic que pas per una terrassa assolellada de Peguera, tota plena de vellets endormis-sats, roncant beatíficament al solei de l'estiu de Sant Martí o de les calmes de Gener, sempre me sent una mica com Napoleó davant les piràmides i me dic "Pere, des d'aquesta terrassa, quaranta segles et contemplen".

Tara-taxiiiiiiiiim!

Pere Morey Servera



INCREDIBLE, PERÒ VERITAT: HAN DESFERRAT ELS CARTELLS!!!



Continuant la visita per dins la Possessió, el Sen Norat ens fa veure l'amplària de les parets que té l'edificació, més semblants a un castell o qualque altra fortificació.

Les estàncies destinades als senyors estan al primer pis, i crec que fa molt de temps que no són morada de ningú, idò vos impactaria la netedat i l'orde de les coses. No hi ha caixa, tocador, o aparador que no tenguí el seus corresponents platets o quinquers.

Hem agafat unes dades d'un reportatge de El Dia de dia 17 de febrer de 1985 signat per Miquel Segura, que fa referència a l'antiguetat de la possessió, la situa a l'any 1.450, i de llavors a ara ha estat patrimoni de varis personatges de l'estament social més alt (nobles, rics,...)

Té unes 300 quarterades, i nou homes hi treballaven de cap a cap d'any, amb tres parells per llaurar i un carro per tragar. A les èpoques de collites s'hi afegien una dotzena de dones. Els caps de vacú que pasturaven pel voltants era d'uns cent. També sempre s'hi han criat, a les grans solls de baix del camí, una autèntica raça de porc negre mallorquí, del que n'hi ha una parella, a hores d'ara.



Fent-nos una demostració de memòria el Sen Norat ens anomenà totes les peces d'una reia, vat-los aquí: "Es Martí, es dental, sa cameta, es retaler, s'espigó, ses armelles i s'arada."

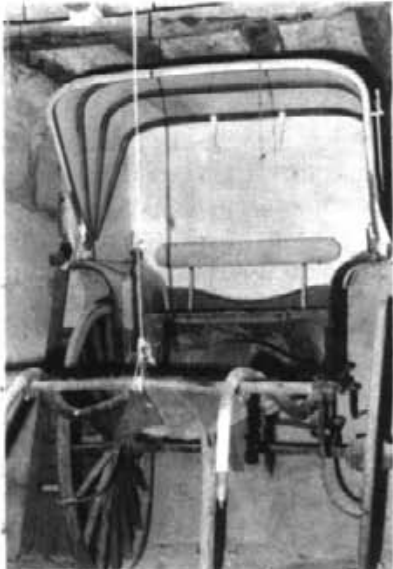
La capella, que està en perfecte estat de revista, tant les pintures com el mobiliari, va servir un temps de magatzem d'ametles.

Passant un poc a la vida del Sen Norat, de jovenet, de nin estudià a Ciutat, a una mena d'escola o acadèmia la "Teneduria de libros" que ve a ser la tècnica per portar els llibres de comerç. Fer el servici militar de quota i anaven amb alguns altres jovenets a aprendre l'instrucció a un pis del carrer dels Oms, i un bon dia anant de cap l'aprenentatge militar, un solletric que era de la colla, va comentar que pel sindicat hi havia un català que ensenyava boxa, i ja li han envelat de cap allà. La primera prova que les hi feu va ser comprovar la força dels braços pegant una punyada a una bolla preparada, només vos diré que en pegar en Norat (perquè era jovenet) amb la mà esquerra el preparador li advertí que no es barellàs amb ningú perquè amb la força que hi tenia li podia donar un mal disgust.

Parent (net nebot)) d'un capellà, que dona nom a la recent associació musical, que era compositor i que en penes el recorda tocant el piano, perquè tenia les seves feines fora de Capdellà.

Però es veu que la vena musical també ha regat el seu cos, encara que fos temporalment, idò un dia estant a la casa d'uns parents al poble de Santa Maria i sense tenir res més bò que fer, es posà a cantar amb tota la força i tranquil·litat que podia, no seria casualitat que per allà hi passejava el director d'una òpera que aquells dies actuava al Principal amb alguns dels cantants, que en sentir-ho varen voler coneixer i li oferí anar a aprendre amb ell, tant era l'impac te que li ocasionà, però quan aquell bon senyor es posà a assenyar-li les privacions, els sacrificis, la feinada que li feria fer li varen faltar cames per fugir-li de davant.

Un cop pasat l'etapa juvenil, va trobar convenient prendre una decisió de caràcter professional, i a la claustra de Son Claret li digué a son pare que a partir de llavors volia fer de pagés. Son pare no s'inmutà i després de dinar i de fer l'horeta li demanà di la proposta del matí era en serio o no, cosa que ell contestà que era ben en serio. Li va demanar un tassó d'aigua i en havent-lo begut li donà el vist i plau i li marcà feina pel dia següent. I als primers mesos el feu treballar de bó per veure si l'escarmentaria, però no ho conseguí, i pagés va esser i és.



Ha manejat tractors dels primers models que han vengut per l'illa. Amb un cotxe de passeig, estirat per un cavall, del que en veis una fotografia, ha anat fins a Palma amb una hora, vos podeu imaginar l'estat del cavall després de la contra-rellotge. També ha estat un bon aficionat als camions i cotxes. Destaca una anècdota amb un "Ardita", un cotxe de devers els cinquanta, que venguent de les carreres de cavalls de Manacor, conduït per un mecànic ciutadà, i amb el Sen Norat de copilot, havent fet unes missions amb el conductor d'un altre cotxe per veure qui arribaria primer a Ciutat. Els pals d'electricitat pareixien afegits uns als altres de tant aviat com les veien pasar. Varen guanyar les missions, però el Sen Norat de tant d'espitar la post amb l'instint de frenar, va rebenta una bomba d'inflar que tenia davant.

Aquest hermós cotxe, del que el Sen Norat en té un molt bell record, va esser confiscat durant la guerra civil, i la mateixa sort corré una altre propietat seva anomenada "Sa Coma" que la convertiren en camp de concentració de presos polítics.

Acabam el relate recordant les ironies del Sen Norat de cap al seu parent i amic Guiem, amb el qui tenim un deute moral per la companyia que ens ha fet.

I també les bromes que li va fer també perquè agafés una fura inofenssiva segons el Sen Norat.

No ens queda més que agrair al Sen Norat i a Madó Paula la seva gran amabilitat, i recordar al que ho vulgui comprovar que amb els homes adequats (uns quatre) i amb oliva novella, la tafona de Son Vic Vell farà correr l'oli en una setmaneta. Allà hi serem.

JOAN RUBIO I BIELA QUETGLES



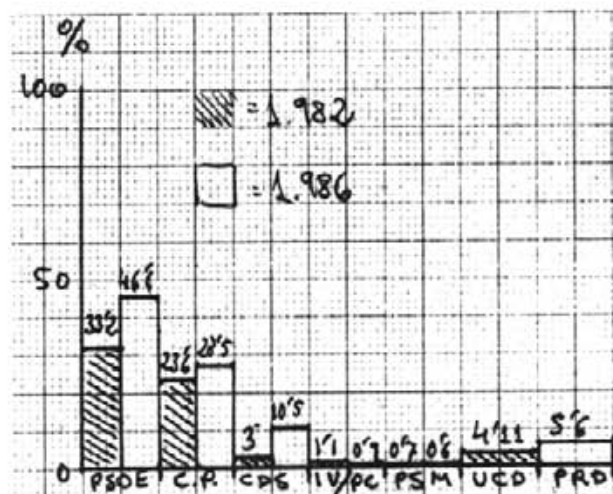
El Sen Norat

Les Eleccions Generals a Calvià

Dins aquest article es recullen els resultats de les darreres eleccions generals que es varen produir a totes les taules electorals que hi havia en el nostre terme.

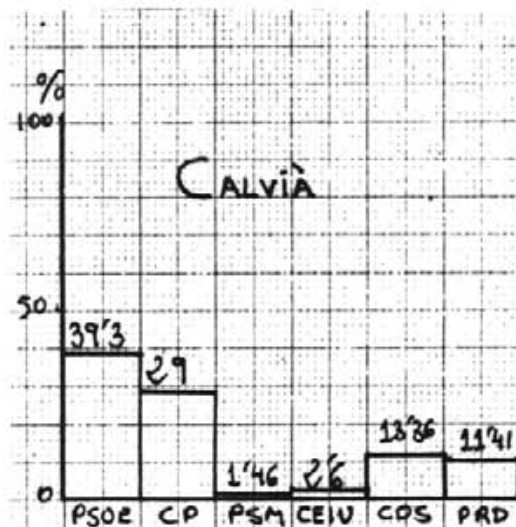
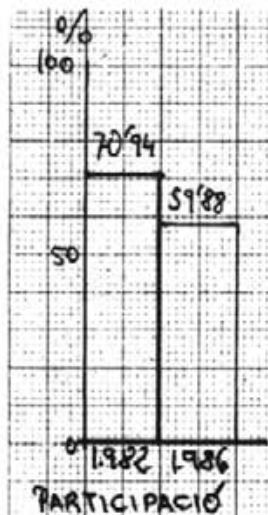
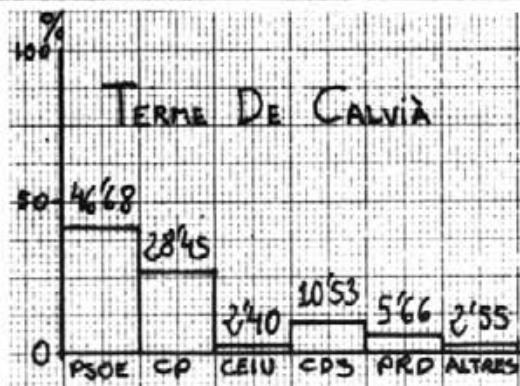
Els mateixos estan representats en tant per cent a la columna vertical mentre que a l'horitzontal hi figuren els partits (representats per les seves sigles), però només aquells en els que en el total dels vots rebuts supera un 1%.

Un dels gràfics, com poden veure, es referit als resultats totals a nivell de terme, i altres dos tenen en compte la participació i la comparació amb els resultats obtinguts a les eleccions generals del 82 (a aquest hi hem inclòs per separat, l'extinta UCD i l'enfonsat abans de néixer PRD).



Començant pels dos darrers, és significatiu que la participació dels electors hagi disminuït en gairebé 11 punts, registrant-se, a aquestes darreres eleccions una bastant local d'un 48.12%. De cara a les properes municipals i autonòmiques i recordant l'elevat índex abstencionista de les darreres, l'Ajuntament s'hauria de plantar el fer una campanya institucional que propiciï la participació majoritària de l'electorat.

Comparant els resultats actuals amb els de fa 4 anys, es nota un gran augment del vot socialista, seguit del CDS i en tercer lloc, la CP. Tots els altres partits (EU, MUC, PSM, etc) han vist com la intenció de vot cap els mateixos minava.



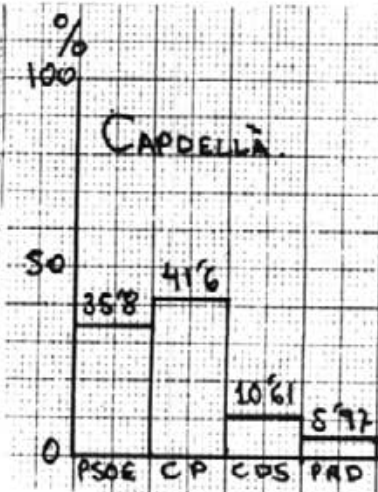
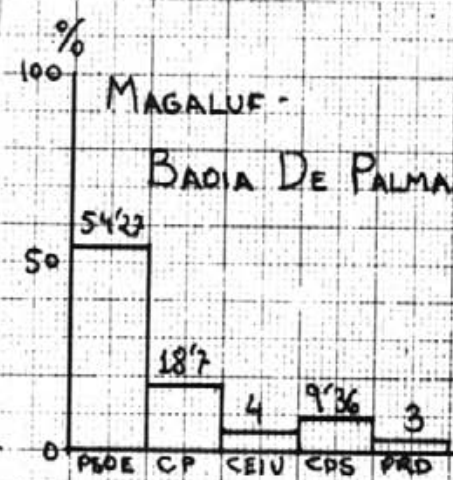
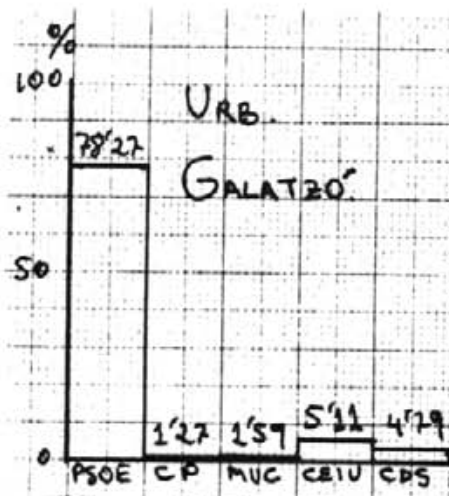
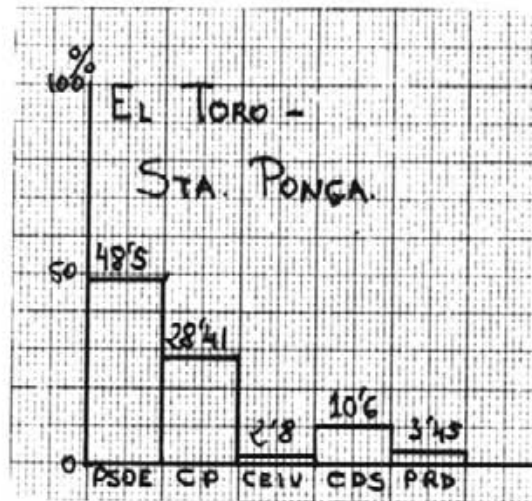
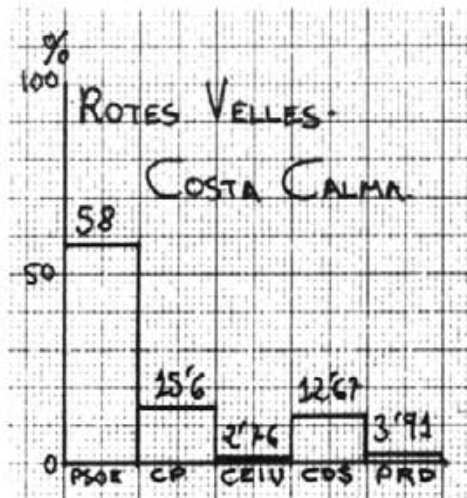
En quan a resultats detallats pensam que estan ben clars a les gràfiques. El PSOE ha guanyat per tot menys a Capdellà, Ca's Català-Illetes i Costa de'n Blaiés-Portals, llocs aquests on ha guanyat CP.

Està clar que els totals abtinguts per cada partit no són extrapolables a les municipals, però deixant una mica lliure l'imaginació i pensant en que es repetissin els resultats, dins el nostre Ajunt-probablement hi entraria un nou partit polític, el CDS, amb major representació que UM (en aquest cas encarnada pel PRD) la qual estaria molt a prop de no tenir cap regidor. Els grups majoritaris serien el PSOE i CP, donant-se el cas de que, encara que es produís una unió entre CPCDSUM (semblen sigles ruses) no podrien arrebatat la majoria als socialistes.

Pens que aquests totals han de servir per fer pensar a les diferents forces polítiques del Terme en dues coses:

- En els seus futurs resultats.
- En potenciar que tots els calviàners votin i l'abstenció sigui mínima.

M. SUAREZ



SES XEREMIES

Com a element molt important de la nostra festa popular vos transcrivim el següent text, tret del llibre "Els nostres arts i oficis d'antany-I" de Joan Llabrés i Jordi Vallespir.

Les parts de les xeremies són les següents:

"a) Es Serró o s'Odre: Es es cuiro sencer d'un cabrit o d'un mè mascle o femella, és igual. Mos serveix de depòsit d'aire. Així desiara podem reposar de bufar, sense que ses Xeremies s'aturin de cantar. Es com si for un pulmó.

b) Es Bufador: Es un tubet de fusta, curt i que va aplicat a un d'es dos braços de davant de s'animalet. Hei bufam per omplir es serró d'aire. Amb quatre o cinc bufades fortes ja el tenim ple.

c) Es Grai: Va a s'altre bracet de s'animal. Es com un fobiol i fa ses notes. Té nou forats, però just en tocam vuit. N'hi ha un p'es qui són esquerrans. En es començament, dedins hei du sa Canyeta, per poder cantar sa melodia. A Eivissa just sonen es grai, sense es serró.

d) Es Braguer o s'Anou: Es una rutlana de fusta gruixada, que aplicam a n'es serró. D'ella en surten tres trompes, una llarga (Sa Campana) i dues curtes (es Fiolets) que no sonen.

e) Sa Campana, s'Ase, sa Bruma o sa Trompa: Són noms diferents que donam a sa mateixa peça. És sa trompa llarga, que sona amb veu baixa. Sempre fa - !nyoooooc!

f) Es Fiolets o es Barrerons: Pareixen dues trompes, però no heu són. No sonen. I just les posam per garrit. Van un a cada banda de sa Campana."

LA COMISSIÓ DE FESTES DE SANT JAUME-86

Atots els pobles de Mallorca hi ha un fet social molt curiós. És el següent: Els que organitzen les festes del poble i altres festetes que es puguin fer al llarg de l'any són els al.lots que entren en quinta l'any que toca. Així fan una mica de dobbers per quan hagin d'anar al servici.

En el nostre poble no hi ha aquest costum. Però aquest fet implica una cosa molt important i és que l'assumpte de festes és una cosa muntado sobretot de cara als joves, i per tant són ells els que han de treure ses castanyes des foc. Això és lo lògic, i per tal de fer les nostres festes lògiques enguany s'ha format una comissió de festes jove, com ha de ser. I la vos volem presentar. Aquí la teniu:



Són els següents: Antoni Sànchez, Mateu Ramón, Cristóbal Vílchez, Pedro Driessen Mario Trollesse i Manolo San Martín, tots ells ciutadans del nostre poble.

Sabem que han fet molta feina, que tenen moltes ganes de fer-ne, que la saben fer bé i que preparen unes molt bones festes de Sant Jaume. Endavant al.lots.

A continuació vos presentam el programa.



AQUESTES SERAN LES

* Dia 18 * * *

Amollada de coets i penjada de senyera.

* Dia 22 * * *

10h.- Concentració de nins disfressats a Sa Plaça.

Xeremies i penjada de pancarta.

18h.- Carrera de regularitat per a motos que no passin de 49 cc.

19'30h.- Amollada de coets i començament de les festes.

20h.- Actuació de la Banda de Música de Calvià.

20'30h.- Pal ensabonat i carreres de sacs. Xeremies

22'30h.- Actuació de: **RUMBA JOVEN** Hi ha torrada!!!

* Dia 23 * * *

10'30 h.- Activitats infantils. Gran ginkama

18 h.- Camp de l'església: BASKET

22'30h.- El genial XESC FORTEZA a Calvià! A la Plaça de l'Ajuntament representació de: **TRUMFOS OROS**

* Dia 24 * * *

10'30h.- A l'Ajuntament: Gran Festa Infantil. Actuació de **CUCORBA**

19'30h.- Festa Infantil amb **ESTUDI ZERO**

22'30h.- **GRAN VERBENA:**

LASER

TRÓCOLOS

"HOMBRES G"



FESTES DE CALVIÀ



* Dia 25 * *

- 9'30 h. - Carreres de bicicletes amb corredors locals.
- 11 h. - Misa solemne. A l'Església mateixa hi actuarà: **DONA HIGHTOWER** ★ ★ ★ ★ ★
- 18 h. - Final de Tíbet.
- 19'30 h. - Actuació de la Banda i entrega de diplomes de l'Escola de Música
- 22'30 h. - Al Camp de Futbol, actuació de:

⇒ **JOAN MANUEL SERRAT** ⇐

* Dia 26 * *

- 10 h. - Passacarrers i Xeremiers. Habilitats amb bicicletes
- 18 h. - Presentació dels equips del CD CALVIÀ
- 19'30 h. - Carreres de jores per a petit i grans. Xeremiers
- 20 h. - Final del campionat de futbolí al Pub "Es Casino"
- 22'30 h. - A la Plaça actuació de: **BIG BAND BAHIA**
ELS VALDEMOSA

* Dia 27 * *

- 10'30 h. - A la Plaça. Actuació de S'ESTORNELL: "Sopa de pedres"
- 16'30 h. - Xeremiers. Rally Fantasma per a cotxes i motos.
- 18'30 h. - Concurs de coques. Premis infantils i premis d'adults.
- 20'30 h. - Actuació de CAPELLA MALLORQUINA.
- 22'30 h. - BALL DE BOT. Entrega de trofeus. Coca per a tothom.
- 24 h. - Castell de focs artificials.

Durant les festes s'aniran celebrant torneigs de futbol, sacs, pingpong, futbolí, dominó.



★ FETES DE SANT JAUME

★ Dins el programa de les Festes de Sant Jaume volem destacar que dos conjunts musicals que hi intervendran tenen membres molt lligats a la vida musical calvianera. Són els conjunts Sirinx i Big Band Bahía, que han d'actuar els dies 22 i 26 de juliol, respectivament. Alguns dels seus membres són, com hem dit, professors de la Banda de Música de Calvià. Anem a conèixer un poc aquests dos conjunts.

Orquesta Sirinx.

Quants componen l'orquestra i que nomen?

- Són 4 membres i nomen José Antonio, Francisco, José i Avelino.

Què toca cadascun?

- En José Antonio el baix.
En Francisco la flauta i el saxo
En José el Piano i n'Avelino la bateria.

Quina música feis?

- Música de sempre.

Quan de temps fa que tocau?

- 4 mesos.

Quant de temps assatjau al dia?

Res. Tocam totes les nits.

La música la feis voltros o la vos donen feta.

- Noltros ho arranjam.

Pensau tocar fora d'Espanya?

- No. No aspiram a tant.

Que cobrau?

- Lo suficient.

Els instruments són vostros?

Si.



ELS MUSICS AMB L'ENTREVISTADOR.

BIG BAND BAHIA*****

Quants de músics integrau la banda?
- un total de 18 músics.

Quin tipus de música feis?

- Americana (Glen Miller), Mambos (Pérez Prado) i passodobles.

D'on sou els integrans de la Big Band?

- Som 1 mallorquí, un galleg i la resta valencians.

Quins instruments duis a la Banda?

- Bateria, percussió, baix, piano, saxos alts i tenors, clarinets, trompetes, trombons i cantant.

Música molt marxosa per a les nostres festes. NO VOS PERDEU LA SEVA ACTUACIÓ.

Antoni Muñoz i Antoni Martínez



COMESTIBLES

SIMÓ

Mayor, 50

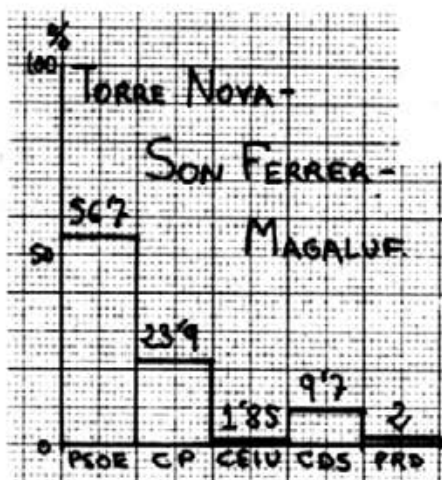
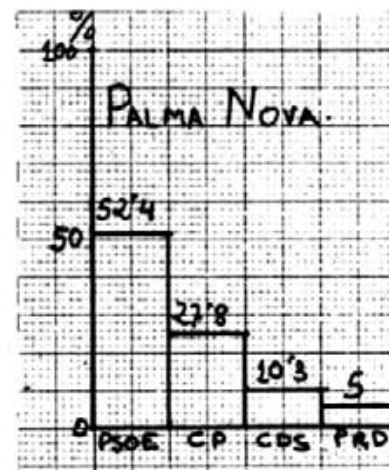
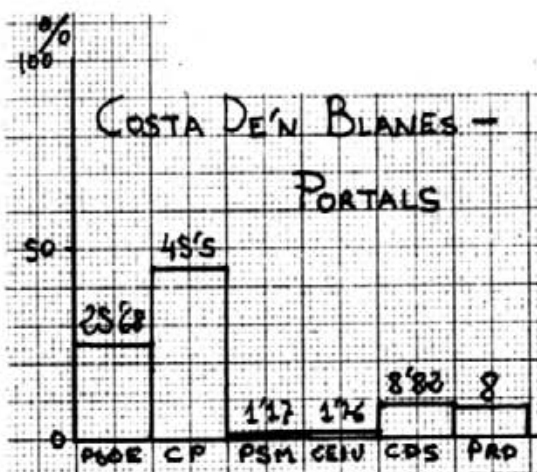
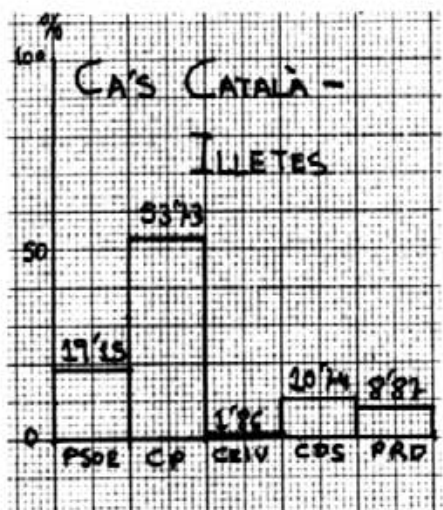
CALVIA

cerrajería

A. SOTOMAYOR

**es ferrer
des poble.**

C. SON M. Nº 2 - CALVIA - MALLORCA



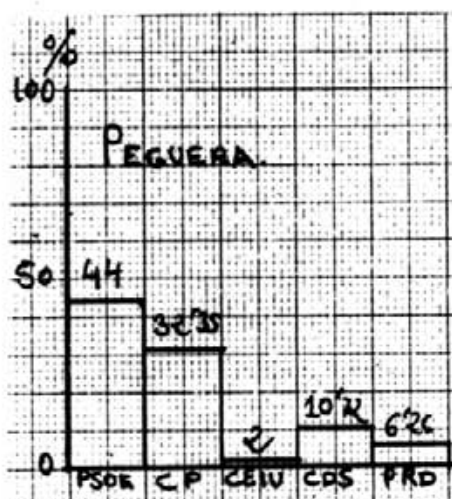
CRONIQUE TENEBOSES

Sí, sí, ... A més d'un li deu haver aplegat mal de panxa pensant en el resultat de les properes eleccions municipals. Ji, ji, ji.

A uns per si treuran la majoria absoluta, i als altres per si li podran fotre.

La realitat, cruel realitat és que aplican la llei d'hont a les votacions de les generals del nostre terme, dividint-los entre els 17 regidors, dia 22 de juny sortien: 1 al PRD(UM), 2 al CDS, 5 a AP, i 9 al PSOE. Ja ho veurem i riurem.

EL COMTE CRÀPULA



FESTA DEL PSOE

El passat divendres dia 4, el PSOE va organitzar una festa a la Urb. Galatzó per agrair el vot socialista a Mallorca, però va semblar que les gràcies només es donaven a la gent de la mencionada urb., perquè enlloc més es coneixia aquest fet.

A la festa hi assistiren els diputats i senadors elegits per Balears.

Aquest mes hem volgut conèixer quina era l'opinió que els nostres veïns més propers tenien del que havia estat la campanya electoral de les passades eleccions generals.

Per això es va el.laborar una enquesta i es va passar al públic. D'ella n'hem pogut treure aquestes conclusions:

En primer lloc dir que:

- L'edat de les persones entrevistades és:

- De 18 a 20 anys: 23'37 %.
- De 20 a 30 anys: 22'1 %.
- De 30 a 40 anys: 18'18 %.
- De 40 a 50 anys: 23'37 %.
- De 50 a 60 anys: 5'2 %.
- De 60 a 70 anys: 7'8 %.

Com veim, les dues edats predominants són les de 18-20 i 40-50.

De tots els entrevistats, un total de un 45'45 % diu que li ha anat bé la campanya electoral. Però a la majoria, el 54'55 %, no li ha semblat bé.

Vegem ara, en primer lloc quina classe d'activitat hi han trobat a mancar i que, per tant, hi afegirien:

- Un 41'55 % opina que seria necessari afegir activitats del tipus:

- Cultural: 39'5 %.
- D'Esplai: 23 %.
- Televisiva: 4'65 %.
- Radiofònica: 4'65 %.
- Altres: 28 %.

Dels enquestats, un 58'45 % manifestaven el seu descontent amb la campanya, i els motius elegits eren aquests:

- S'hi dedica massa pressupost. 16'6 %.
- Es dediquen només a insultar-se 20 %.
- Embruten molt. 3'3 %.
- És un "rollo". 30 %.
- No han fet suficients mitings. 6'7 %.
- La gent ja té la idea del què vol. 23'4 %.

- Si segueixen així, prest la Terra perteneixerà al Sistema Nuclear.

- Lògic. Sortia amb un jardiner i la va deixar plantada.

- Després dels resultats electorals pareix que damunt d'aquesta Roca no edificaran la dreta.

- Després de la sentència del Tribunal Suprem dels EEUU, s'estudia una llei per penar a 6 anys de presó a qui doni una besada pel carrer; per una estreta de mans, 6 mesos i un dia. L'ultradreta espanyola se faria ciutadana dels EEUU, si no fos perquè són protestants.

- Increïble. El Butlletí informatiu de l'Ajuntament té el títol en català.

- El PRD demana a Miquel Roca que si vol esser els seu líder, al manco tengui el carnet de soci del Real Madrid.

- L'Universitat de Palma vol fer un estudi dels nuclis arqueològics del Terme. Encara no sabem com aixecaran els edificis que hi ha damunt.

- Desitjam a l'autor de l'incendi a la zona del Galatzó (i als altres també), s'els agafi amb la tapa d'un piano. (Els dits, també).

- N'Alzaa demana un grup parlamentari. En Fraga diu que si empenya molt, el deixarà sense postre i el tancarà al grup mixte.

- A la festa del 1º centenari de l'estatua de la Llibertat, en Reagan va fer apuntar els focs artificials cap a l'estatua. Per si la tomaven, va dir.

- En Reagan descontent de la visió que donen de ell al programa "Spiting images". Diu que ell no es tan intel·lectual.

- Li regalen un llibre a Reagan i sofreix un infart. Diuen que en Gadafi està darrera d'aquest atemptat. **R.T.F.**

Catorzeig



En Toni Muñoz té 17 anys.

Espera aviat anar a cumplir amb la pàtria, a l'arma d'Ingeniers.

Li encanten les hamburgueses, la música i el fútbol.

No rebutjaria cap oferta per tocar amb algun grup musical de línea "Pop".



En Toni Martínez, només té setze anys i ha acabat l'E.G.B.

Aquests dies començarà a fer feina de cambrer.

Té debilitat per les motos, per si qualcú no sap que regalar-li, però que vagi bé, eh?

És jugador de basquet a l'equip "Costa de Calvià".

Ambdós Tonis amb altres joves estan formant un conjunt músic-vocal que si tot va bé s'estrenaran a les festes de Sant Jaume de l'any 87.

Veïnats - 21-



El seu nom Bàrbara Pallicer.

Començarà setè d'E.G.B. a Calvià. Les notes de sisè han estat molt bones.

Té moltes ganes de que arribin les festes de Sant Jaume per divertir-se.

En qualque ocasió llegeix o toca el clarinet, segons tengui ganes.



JOHNY PERROUCHE

Drogueria y Ferreria
CALVIA

MAYOR. 49

TELF. 67 01 61

Bar Restaurante

ESPECIALIDADES

- Arròs Brut
- Frito Mallorquí
- Sopas Mallorquines
- Lente con Cal
- Tardos con Cal
- Caracoles
- Pasaes

CA'N PEPE

COCINA MALLORQUINA
Y TAPAS VARIADAS

St. Jaume, 25 - Tel. 67 04 65 - Calvià - (Mallorca)

Julian
FOTO
ESTUDIO
Cl. Sor Rosenda-Calviá
BODAS
BAUTIZOS
COMUNIONES
*
REPORTRAJES
Cl. Mayor. 27 Tel: 670464



EL RELOJ DE PARED

La casa era vieja pero estaba muy bien cuidada. Había cuadros de sus antepasados. Hasta estaban los de sus padres y el de un niño joven. Debajo del cuadro ponía: Jorge. Las chicas dormían. De repente, se oyó: "¡Nooooo!; y como si alguien se cayese por la escalera. Entonces, Ana y Beatriz se levantan, no ven a nadie pero oyen los gritos de un niño, miran hacia el cuadro y está en el suelo. Ana y lo recoge. Entonces acaban los gritos y el reloj se para. Ana y Beatriz vuelven a la cama.



A la mañana siguiente:

A.- ¿Cómo has dormido?
B.- Muy bien. Esta cama es muy blandita. A pesar de los paso anoche, he dormido muy bien. ¿Porqué no me enseñas toda la casa?
A.- Vale, ya que ayer vinimos tarde y nos tuvimos que ir a dormir enseguida. Una hora después. ¿Te ha gustado?
B.- Me ha encantado. No te molestes si te pregunto una cosa.
A.- No te preocupes.
B.- ¿Quién es Jorge? Lleva tu apellido.
A.- Es verdad, no me había fijado. Corre coge las cosas y vámonos que tengo que hacerle unas cuantas preguntas a mi madre.
B.- Está bien, no corras tanto. Cuando llegaron:

A.- ¡Mamá!
M.- Ya lo sabes, verdad.
A.- Lo único que sé, es que me mentís siempre.
M.- Ana, por favor, creeme, no lo hice a propósito y tu padre me dijo que no te dijera nada.
A.- Pero, ¿por qué me teníais que ocultar que yo tenía un hermano y cómo fue el accidente?
M.- No fue un accidente. Verás, mucho antes de que tu nacieras, tu padre y yo vivíamos en esa casa y tuvimos un hijo. Tu padre me regaló un hermoso reloj de pared. Nuestro hijo se hizo mayor. Estaba loco y quería matarme porque desde pequeño se encaprichó con el reloj. Al enterarse de que lo íbamos a vender, intentó matarme. Tu padre lo empujó y cayó escalera abajo y se mató. A tu padre lo descubrieron al venir a vivir aquí y yo ya estaba embarazada de tí. Te tuve y te dije que tu padre estaba de viaje, ya que sólo viene a verte los fines de semana.

FIN

Diana Hernando

CONSEJOS

DE AUTOPROTECCION PARA USUARIOS DE PLAYAS



1. Evitar la excesiva exposición al sol. Tomar este progresivamente, día tras día.



2. Evitar la excesiva exposición al agua del mar, así como las inmersiones prolongadas. En particular para la población infantil. Para prevenir las conjuntivitis, afecciones muy comunes, se recomienda el uso de gafas de natación si se acostumbra introducir la cabeza.



3. Evite bañarse en las zonas señalizadas con prohibición y no permita jugar a los niños en sus proximidades.

4. En lo posible trate de elegir una playa dotada con servicios suficientes y en buen estado de conservación. Haga uso de las papeleras y contenedores de residuos. Desista de consumir artículos expendidos en establecimientos que no ofrezcan garantías higiénicas.



5. Cuide su régimen alimentario. Evite el exceso de bebidas alcohólicas. Extremar sus hábitos higiénicos personales y de su vivienda. Trate de eludir el hacinamiento. No haga sobreesfuerzos des acostumbrados. Dedique sus vacaciones a descansar y reponer fuerzas.

Gozar de buena salud es disfrutar de la vida.



GOVERN BALEAR

Conselleria de Sanitat i Seguretat Social

CONCERTO NOTTURNO PER CANE I ORQUESTA

Lestiu. Ah, l'estiu. Després d'un llarg dia de feina, amb una calorada que torra el cul a les llebres, tot suat, tornes a ca teva. Quan ja has descansat una estona t'has rentat i has sopat, t'en vas a jeure. Tot cansat de l'esgotador dia de feina i suor, et disposes a relaxar-te tant física com mentalment. Poc a poc, el geste es dolcifica, l'esperit ascendeix a les més altes cotes, la ment juga i descansa, i el somni reparador se va atracant a tu. L'oratgina que passa per les finestres obertes de l'habitació mos du olors de camp i muntanya. Pareix que mos atracam a l'èxtasi.

Els ulls tancats perden la força, la ment està a punt d'alliberar-se de les seves cadenes, quan de cop ... Guau, guau, guau, guauu! (S'ha d'entonar amb la música dels primers compassos de la 5ª d'en Beethoven). Comença el concert. El cor et dóna un retgiró, no saps de quin mon surts, pels ulls pareix que et freguen arena, i els putes cans dels veïnats segueixen amb el concert a baix de la teva finestra. Després d'aquest començament "d'allegro ma non troppo", tot va callant, "piano" fins "pianissimo". Tornes recuperar el pols normal, el cansament t'endorm, BRAAUMM, RROOORM, PRARUUM. Vatuà'l ..., ara les putes motos, i sense tubo d'escape, redell, són les dues. A on és el policia que em va posar la multa ahir? Aquí el voldria veure.

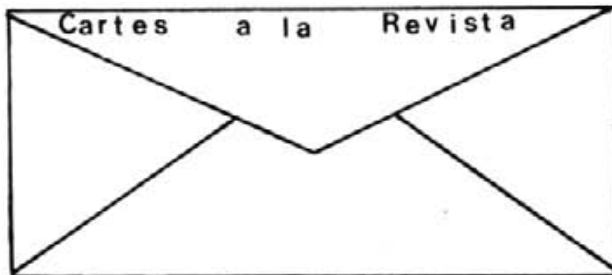
Al cap d'una estona tornes estar tranquil, ja t'ha fuit la verdor de la pell i els ulls estan al seu lloc.

Els músculs es van relaxant poc a poc, des dels peus fina al cap. Quan ja només queda el cap per relaxar... Revatua! ara torna la veinada de festetjar. I no podrien turar el cotxe? I el radio cassette també! Mal llamp! les quatre i mitja i els Hombres G cridant al carrer. No, i ara per adobar-ho tot, els cans que tornen amb el concert. I el gall, que canta. Les sis! Ara el veïnat que s'en va a fer feina a ca'n Liorna, que puja la porta de la cotxeria, treu el cotxe i el deixa en marxa. Ja s'en va. Uep, no! torna. S'ha oblidat qualque cosa.

Ja hi ha renous de cotxes per tot. Els cans corren darrera els moixos. Hi ha una lladradissa per tot. Els nins del veïnat ja criden, la mare més.

T'aixeques, et rentes la cara i penses que anit és un bon moment per aprendre a tocar la trompeta.

Johan Sebastian Renouer



Calvià, 19 de mayo 1986.

Contestación a la carta de la Junta Directiva que apareció en el N 36 de la Revista Veïnats. No he contestado antes por falta de tiempo, y de recopilar varias cosas, que según decía en su carta la Junta o el Sr. Fuster trataba como hijos, a los hijos más pequeños del C.D. Costa de Calvià.

Siempre es bueno desear lo mejor a sus equipos en el Nuevo Año, pero no cuando ya se lleva dos meses del año 86, ya que su carta se publicó en el mes de febrero.

Los entrenadores también se merecen un poco más de lo que la Junta da, pero también se les puede decir que lo hacen por Amor al fútbol.

Sé que los deportistas solo pueden beber agua, pero no me refería al vaso de agua en sí sino a un detalle por Navidad o en cualquier momento, porque a veces los padres, cobrando un poco más de 60.000 pts. no de ahora, sino de ahora y atrás también hay que comprar todo lo que se pierde en el campo de fútbol, y que al día siguiente no se encuentra, como jerséis, botas, botellas de champú, lo preguntas, y nadie sabe nada. Toda persona siempre agradece un detalle.

Hace veinte años tuve el honor de hablar bastantes veces con el Dr. Gil Vernet, le dieras una sobrasada, un carton de Winston, una ensaimada, siempre decía, eso para mis enfermeras. Siempre tenía un detalle para ellas.

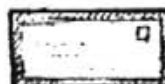
Me contesta Ud. en su carta que la Junta Directiva dedica especial cuidado a sus jugadores más pequeños. El Sr. Fuster, siempre está cuando juega el C.D. Calvià ¿por qué será que no acude a ver a infantiles, juveniles, etc.

Hace unos meses Valeriano se hizo daño, se lo tuvo que llevar su hermano pequeño a Son Dureta en moto. Este año, no les han dado el carnet de juveniles y a mediados de marzo con el portero, hubo jaleo al no dejarlos pasar. A principios de Abril llegaron tarde a un campo de fútbol porque la junta no sabía la hora.

Me parece Sra. Junta Directiva que si ustedes pedían un poco de ayuda al Ayuntamiento para sus hijos más pequeños, porque a esos muchachos, aunque les salga de ellos, alguna se compensa, un detalle hacia ellos, siempre hace a las personas más humanas.

También tengo que decir que al equipo grande va mucha gente a verlo, pero a juveniles, infantiles poca gente se acerca al campo pero sin embargo, el equipo visitante, siempre trae consigo bastante gente, y aunque el Sr. Fuster tuviera que poner una entrada de 100 pesetas para juveniles, infantiles, alevines, pero que este dinero se destinara unicamente para estos detalles que antes se ha hablado, porque como dije en mi primera carta, se lo tienen bien merecido.

Gracias.
P.P.



INFUNDIA, Ferran Aguiló, QUE ALGO QUEDA.

Por respeto a todos mis conciudadanos que durante casi cuatro años han seguido mis escritos en la revista Veïnats y ante el panfleto infundioso con cara de cordero -repite varias veces "sense acritud"- que, sobre mi persona y en estas páginas, hizo mi colega de nómina, porque no colega de vocación /profesión, en Ferran Aguiló

Comenzaré rápido a dar respuesta a todos y cada uno de los improperios que el Sr. Aguiló realiza sin el más mínimo respeto a la objetividad y mucho menos a las más mínimas normas de cortesía para con lo personal, lamentando, de paso, que un escrito/artículo de crítica a una política haya dado pie al Sr. susodicho, para urgar con impropiedad en el terreno privado que en todo momento debería quedar al margen, para adivino la jugada: ante la imposibilidad de tocar a Juan Jiménez en lo profesional y público, si se quiere (he sido tres años director de un Centro de 800 alumnos y presidente de una Asociación de Padres), escarbemos en su vida privada a ver que encontramos. Casi adivino a Ferrán, con un compañero de cama reciente, estructurando la pasada contra Juan Jiménez, y, ¡cuánta literatura "diezminutera" me ofrecerían los rincones ocultos de sus vidas!, ¡ay, LIB de la promiscuidad, no me tientes!, pero, aunque me señalan el camino, hoy por hoy, haré los esfuerzos por conducirme por el terreno de discrepar de todo aquello que por pertenecer a la esfera del "conocer común" nos da derecho a que le enjuiciemos, dejando lo privado para personajillos que quieran encuadrarse libremente en tal calaña.

Sobre lo que concierne al tema de los sofás, como ya me parece manido el tema y no quiero cansar a nadie, diré suscintamente:

1º.-No había ninguna intencionalidad política relacionada con las elecciones generales pasadas, como maquiavélicamente despunta Ferrán, porque, entre otras cosas, todos sabemos que las elecciones generales las resuelven los grandes líderes nacionales y, fundamentalmente, a través de "la caja tonta" de la televisión.

2º.-En mi denuncia de la compra de los sofás sólo había eso que tú llamas "valentía de ser crítico" y yo sólo llamo ejercicio de mi derecho/deber de ciudadano. Por lo tanto no puedo compartir sino repudiar el mensaje que te rondó por tu cerebro y que en tu desafortunado escrito-panfleto lo parafraseó con "si deure és esser agraits, de ..." y que traducido en argot

popular viene a significar que las presumibles 122.271 ₧ por mi ahorradas, según tú, tenían que obrar como "precio a mi silencio". No, colega Ferrán, ese tipo de corruptelas y degradación personal y pública no entran en mis esquemas de valores. Si entran en los tuyos, como das a entender, la casa está libre desde el 1 de julio, solicítala y adelante.

3º.- Lamento que necesitaras de la didáctica y clara exposición que, en Diario de Mallorca, hiciera el columnista Pep Gall sobre el famoso asunto de la compra de los sofás, para que la peregrina compra la entendieras como un claro ejemplo de "desviación de presupuestos escolares", pero que en su día -y si no tienes mala memoria recordarás- cuando en claustro fue expuesta la peregrina compra, ya advertí ante todos que si llegaba a consumarse citada compra usaría los micrófonos de la inhábil emisora escolar, para denunciarla ante toda la opinión pública. Pero en vistas de que pasaba el curso y la emisora escolar (en parte pagada y nunca funcionada) no ha funcionado, hice uso de la revista Veïnats como alternativa paralela.

4º.- Podrías haberte ahorrado la palabrería y el cinismo de que haces gala cuando te quitas de encima el tema de la pertenencia o no de la citada compra por parte del Ayto., parapetándote en que "no eres especialista en derecho administrativo" Remiren por donde el Sr. Aguiló, cuando le interesa, hace gala de cierta mesura!. Y como el juicio de los más profanos y el de los jurisconsultos operitos, se unen para descalificar la peregrina compra, (de la que has sido coprogenitor directo), te ves obligado a recurrir: "si no eres especialista en derecho administrativo", o a "si butacas cómodas en las butacas de espera de la Seguridad Social o "al teu estòmac" y demás monsergas demagógicas referidas con el único objetivo de ocultar a la opinión pública las rotundas razones de: "ligereza y frivolidad de la gestión de los recursos escolares", "malversación de fondos públicos" y "usurpación funcional" (ya que, si hay que mejorar las condiciones de trabajo de los maestros, dirijámonos al sr. Ministro de educación para pedirle que nos cambie las Sillas/Sillones de la Sala de Profesores por butacas

Sofasientas de un número múltiplo de tresillos-según los casos-".

Y en cuanto a la indignante y sucio de las cifras que das, violentando la verdad y la esfera de lo profesional te diré :

1º.-Que por si tener casa donde comodamente "estirar los pies sin zapatos", me obligaba no sólo a denunciar sino a aplaudir la compra de los sofás.. No voy a entrar en esta pintoresca argumentación: sólo decirte que con sofa propio donde haberme acomodado bebiendo el café del almuerzo diario y, a pesar de esas facilidades, nunca pude hacerlo por no tener tiempo material para ello pues no soy funcionario "para y por la nómina" que preso del reloj termino de trabajar o atender a Padres o Alumnos anteponiendo al servicio de la Comunidad Escolar.

2º.- Aunque me produce bochorno bajar al fango de las 122.271 que según el colega de nómina, me he ahorrado en todo el tiempo que he estado en la casa de la escuela, tengo que añadir que la mayor parte de todos estos "mínims de consum actuals" han corrido de mi cuenta respecto a mi casa-piso de Palma y que posiblemente me haya ahorrado el equivalente a una tercera parte de esa cantidad media aludida per, ¿cuánto ha significado mi estancia en la casa-escuela en ahorro para el Ayuntamiento?. Después abundaré en este tema.

3º.- En cuanto al monto 704.000 pts que el "caballero" Aguiló presupone que he debido ganar con el alquiler de mi piso de Palma, aparte de ser una falacia como la copa de un pino, le apostillo que si tuviera que responsabilizarse de abonarme la diferencia entre lo que realmente he percibido y lo que gratuitamente és me atribuya, de seguro que no hubiera podido viajar a Nicaragua en este verano.

4º.- Que el dinero que he recibido por el alquiler de mi vivienda en Palma es dinero limpio que nadie con el mínimo sentido común y cierto pudor moral osaría denunciar.

5º.- Que en efecto, mi casa de Palma la compré ayudado de un préstamo de 500.000 ₧ concedido por MUFACE, que dicho préstamo sólo significó la

QUINTA PARTE del valor real de la vivienda (cuyo costo ascendió a 2.500.000₧) y si me lo concedieron fue porque reuní los requisitos exigibles al efecto; ahora bien, quiero corregirte:

a) Decir que fue la "casa comprada amb un crédit especial" implica dar a entender la falsa realidad de que toda la casa se compró por el crédito concedido, cuando el crédito sólo alcanzó 1/5 del valor total del piso -como he dicho antes-.

b) Que en todo momento he cumplido con las condiciones inherentes al préstamo: "CREDITO A CONCEDER PARA COMPRAR UNA VIVIENDA PARA HABITARLA TU Y TU FAMILIA" y todo esto ha sido cumplido, pues desde 1980 hasta el 83, vivimos en el citado piso. A partir del 83 y gracias al acontecer y fluir del tiempo, mis circunstancias cambiaron y pude residir en Calvià, donde se me ofreció una casa, lo que implicó la posibilidad real de poder alquilar la vivienda que desde el 80 obraba en mi propiedad con escrituras públicas y yo pregunto: ¿Acaso un préstamo que sólo significó la quinta parte del valor de la vivienda comprada te puede hipotecar el usufructo que puedas obtener de la misma para toda la vida? o en una economía de mercado como la que estamos ¿no es legítimo que todo propietario de algo tenga a bien disponer de sus propiedades en la medida de su libre albedrío?.

Caro Colega Ferrán, te digo, sin rodeos, que en lo sucesivo no "escupas" con tanta impiedad tal sarta de falsedades por el sólo motivo de liberarte, por unos momentos, del insano humor de la envidia nacional. Pero, como buen demagogo que eres, ofreces aún más datos engañosos: dices que el crédito recibido "suposa un estalvi sobre els interessos hipotecaris normals de 7 punts cada any durant 10 anys", ¡tamaño barbaridad!, ya que los intereses de dicho crédito eran de 3 o 4 puntos inferiores al de los créditos bancarios y si lo comparamos con créditos hipotecarios que ofrece el Estado para viviendas apenas existen diferencias y por lo tanto, decir "que supone un ahorro de 7 puntos cada año durante 10 años, es no sopesar el alcance de tu mucha palabrería empleada por el vicio de tu incontinencia verbal que hace de

tí un brillante demagogo. Por otro, si-
gues equivocándote, cuando dices "durant
10 anys", el préstamo que me concedió
MUFACE fue para un tiempo de 6 años
y no de 10 como gratuitamente dices.

Y respecto a que si "tenguent
una casa del Ministeri gratuïtament,
sigueix cobrant, il.legalment, cada
mes un suplement per casa-habitació",
de nuevo "escupes" una ofensa que no
se sostiene en pie a tenor de lo siguiente:
a) la casa la gestiona y la administra
el Ayuntamiento al ser considerada
"casa-portería" de la escuela. b) si
hubiera sido casa del Ministerio destinada
al cobijo de las familias de los
maestros, antes que yo hubiera habido
otros maestros, y que en uno u otro
caso, hubiera sido el Ministerio quien
otorgara la vivienda a los maestros
de turno y esto la evidencia lo desmiente.
c) Si aún faltara una razón que
añadir a la anterior, añadiría que
de haber sido casa que otorga el Ministerio,
éste ya y de oficio se hubiera
encargado de retirarme las 130 ₧/mes
que asigna a todos los maestros rurales
por concepto de vivienda. Y d) Al no
estar considerada la casa donde viví
como casa del Ministerio y para el
maestro, sino como casa gestionada
y administrada por el Ayuntamiento
para portería, con el cual establecí
un arreglo tácito de un "sírvele por
un sírveme", se entiende que han sido
correctas las 130 ₧/mes que he venido
percibiendo y si no, doctores tiene
el Ministerio para haber obrado en
sentido contrario y por oficio haberme
suprimido la ridícula cantidad (que
supone 1560 ₧ al año). Pero como la
pescadilla se muerde la cola de seguro
que el Sr. Aguiló recibe la asignación
de casa-habitación con cuota de
Palma en vez de con cuota de Calviá
y no ha dicho nada al respecto de sus
presumible ilegalidad.

Y para terminar, si de mi estancia
en la casa de la Escuela ha obtenido
un usufructo (aparte del ahorro de
gasolina no indicado por mi "grato"
colega), que ha servido para avivar
la sucia debilidad de la ENVIDIA nacional
tengo que añadir que con mi presencia
en la Escuela, le he ahorrado al Ayto.,
y, por ende, al contribuyente calvianer:

- Más de un millón de ₧. que
hubiera costado el sueldo y la seguridad
social del que en mi lugar hubiera
hecho de portero (añadiendo sin ninguna
humillación que durante más de tres
años en el Colegio he hecho de : portero
cuidador de jardines, cerrador de ventan-
as, etc., etc., aparte de atender - en
cualquier día y hora - a todo padre
o tutor de alumno, realizando certificado
y matriculando a cuantos se acercaron
a la Escuela a tal efecto).

- Gran parte del consumo de luz
y de agua que, de modo particular,
haya gastado lo habré sacado por mi
trabajo e interés en evitar que cierto
alumbrado o grifería siguiera derrochan-
do su fluido durante noches y días
enteros de fines de semanas.

- Reducir en casi el 100% el gasto
de teléfono de la Escuela, lo que en
base al tarifado medio rondaría las
300.000 ₧ de ahorro al erario público.

Aclaro, que no está en mi ánimo
dar publicidad de ciertos logros conse-
guidos por mi absoluta dedicación docen-
te y personal para con la Escuela de
Calviá desde el curso 1979-80, si he
traído aquí estas pequeñas referencias,
ha sido obligado por un ataque personal
venido de alguien que, ni personal
ni profesionalmente, no está legitimado
para hacerlo, como creen haber dejado
demostrado a lo largo de este escrito.

Cordialmente.

JUAN JIMENEZ

BAUZA

★ ELECTRODOMESTICOS

★ JUGUETES

★ OBJETOS DE REGALO

C/ Mayor. 34 CALVIA



VA POR TI: DON MANUEL BARAJAS

Tras pasar de soslayo mis ojos por las líneas de tu prosa panfletaria he sentido la honda preocupación al ver que la "declaración afectiva" que me envías, como todos los afectos reales, te ha debido provocar una alteración endocrínica que ha debido flagelar, sin miramientos, tu debilitado estómago y, eso Manolo, con la mano en el pecho te lo digo ¡no debes hacerlo!. Para mi consuelo, he imaginado que mientras me escribías tu "panegírico" no te separarías del lácteo alimento que habrá suavizado la sensación dolorosa de tu víscera enferma, a la espera de que la hormona periférica controlara tu maltrecha hipófisis.

Por otro, Manolo, si sé que tanto te llega a doler mi crítica a tu acólito de fatigas, te prometo que me hubiera metido el bolígrafo en el rincón más recóndito de mi cartera y no hubiera producido en el Concejal de Cultura lo que tu llamas "desgravio" y que paradójicamente tanto ha excitado tus gonadotrópicas, yo, querido Manolo ¡No lo entiendo! quizás se explique tu excitación por haber zaherido dialécticamente a aquél que le quitastes su primogenia pátina ideológica de Falange Española de las JONS o del Círculo de Amigos de Europa, para poner en su lugar un barniz like de nuevo trotskismo y de Amigos de Durruti, refugiado en el underground de la cultura pop y rocquera. Te advierto Manolo, que si sé de antemano que escribiendo contra el Concejal Blázquez iba a incidir contra tu trabajo de "adoctrinario", fiel exponente de tu malograda vocación de "intelectual orgánico", créeme, hubiera poetizado sobre la primavera antes de alterar tu hipotálamo.

Sin embargo, no te reprocho toda tu parafernalia reprobatoria llena de imágenes histórico-religiosas mal aplicadas, porque nada pueden decir de mí -ni de nadie- estereotipos, frases hechas, miméticas o copiadas a renglón seguido de tu última novela leída y, porque, en definitiva vienen de ti, fantasma diurno con más huesos que carne que, anclado en lo más episódico

y esperpéntico de la herencia del Mayo francés te autoproteges tildando a los demás de reaccionario, para así quedar inmunizado ante posibles análisis críticos de los otros. Manolo, mientras sigas con el mismo síndrome del -descanse en paz- ministro de Carrera: Julio Rodríguez, y, sigas pensando que eres concejal "in eternis" del Ayuntamiento de Calvià seguirás haciendo de éstas y de otras, que por no venir al caso prefiero silenciar.

Para terminar, hacerte unas reflexiones: Si he hecho un escrito analizando-criticando la actuación política de un personaje público, como es el concejal Blázquez, creo que lo ha hecho desde el ejercicio de un derecho y deber de cabal ciudadanía que, en correspondencia democrática, puede ser contestado total o parcialmente en su contenido por el agente político aludido o criticado. No obstante, el político criticado calla (luego otorga) y en su lugar llegas tu, "salvavidas de turno" que con aire ministril/adventista y con halo púrpuro de dios Veshnú condenas, anatemizas mi actitud de recta ciudadanía comparándola con personajes del renacimiento italiano, para, aquí el dardo de Savonarola que me aplicas se convierte en arpón freudiano que se clava en el cortex de frustrado dominicano que llevas dentro. Y es que tu última aparición de monja mercendaria, a la postre, se paga Manolo, porque todo disfraz separado de su componente lúdico, es expresión profunda de una personalidad reprimida: la tuya -Manolo- de taciturna anacoreta que escandalizado por lo que tu mismo llamas "verdad inconexa" me exorcizas con el impropio incienso de la "descalificación", pero descalificar es fácil, es tarea de la 2ª infancia y razonar -buscando las contradicciones- tarea de adultos, pero, no se puede pedir "las peras de la RAZON a los olmos de la NIÑEZ".

Y en cuanto a si presumes que con la descalificación de "Savonarola" o de "cinco cerraduras" o de "arqueología", etc., has quedado potenciado en tu púlpito de "falsa progresía", te diré que la progresía no se mide ni por una hirsuta barba, ni por pasear

unas BERMUDAS a cuadros, ni con los conciertos de rock, ni otros desmadres. Te diré que me inclino por la sobriedad y seriedad del talante del que fué ejemplo el "Viejo Profesor" y huiré de la superficial heterodoxia de la que tristemente cierta ralea tiene a bien hacer gala.

◀ Juan Jiménez. ▶

Calviá, 8 de julio de 1986.

Juguetes Gual

C/. Mayor, 16
Tel. 67 01 90
Calviá - Mallorca

Panaderia



Ca'n Torxet

C/ Mayor, 3.

CALVIA

AVV

la vila

entre tots la farem amunt

**"la Caixa" ✱
a Calvià**

**Papeleria
& Kiosco**



C/ Mayor

CALVIA

**Ultramarinos MIR y
Pescados Puerto de
Pollensa**

Tel. 67 02 06

C/ Ca Na Caco, 4.

CALVIA

**CARPINTERIA
CALVIA**



Hnos. INSERTE

C/. TRANSFORMADOR, S/N - TEL.

CALVIA - MALLORCA

JOAN SALVA

construccions

calvià

RADIOGRAFIA DEPORTIVA

Pues sí, se produjo el milagro, y ¿cuántos van? Santa Rita de nuevo se ha acordado de nuestro primer equipo y ha logrado lo que ya era casi irremediable, o sea, conservar la categoría. Ya decíamos en nuestra última crónica, dando como inalterable el descenso, que quedaba la posibilidad del ascenso a II-B de uno o dos equipos, cosa que ha sucedido y con ello la continuidad por una temporada más como mínimo en categoría nacional, lo que nos llena de satisfacción como calvianenses y aficionados a este deporte.

Somos conscientes de que al salir la última revista VEINATS a la luz, con el descenso poco menos que consumado del C.D. Calvià, ya se había efectuado su salvación por el ascenso del Mallorca Atl., pero cuando se confeccionó la crónica aún no había empezado la fase de ascenso a II división. Los inconvenientes de una publicación mensual. Estamos seguros que nuestros lectores se harán cargo de estas noticias algo trasnochadas.

No quiero terminar sin decir que a pesar de los pesares, no se puede achacar solamente a la buena suerte el haber conseguido la permanencia por el ascenso de un determinado equipo, pues es obvio decir que sin el descenso de otro determinado equipo, no hubiera existido el peligro de perder la categoría. ¿Tengo o no tengo razón?, que diría Coll.

Ya sólo me resta desear a la directiva mucha suerte en la planificación de la plantilla para la temporada 86-87, y a ver si de una vez por todas logramos conseguir entre todos, que la visita de los contendientes del Calvià, no sea algo así como un paseo triunfal. Y de nuevo otra enhorabuena a Ca'n Mallorqueta por el ascenso del filial a II división B.

S. BARCELO

EL STA. PONÇA

Para el año que viene se ha elegido nueva Junta Directiva, formada por los siguientes miembros:

- Presidente: Jaime Mayol.
- Vicepresidente 1º: Pedro Gil.
- Vicepresidente 2º: Salvador Palmer.
- Vicepresidente 3º: Tomás Blanco.
- Secretario: Francisco Jiménez.
- Vocales: Jaime Ester.
Felipe Domínguez.
José Maurín.
José Lorén.
Miguel Acevedo.
Benito González.
Antonio Fernández.

En el momento de llevar este número a la imprenta todavía no se sabía nada de posibles altas y bajas, todo lo que nos han podido confirmar es que para la temporada que viene tendrán, aparte de los de Regional Preferente, equipos de Fútbol Sala, Juveniles, Infantiles, Alevines y Benjamines.

Una de sus ilusiones es la de crear una Escuela de Fútbol. Les deseamos la mejor de las suertes.

F. Jiménez.

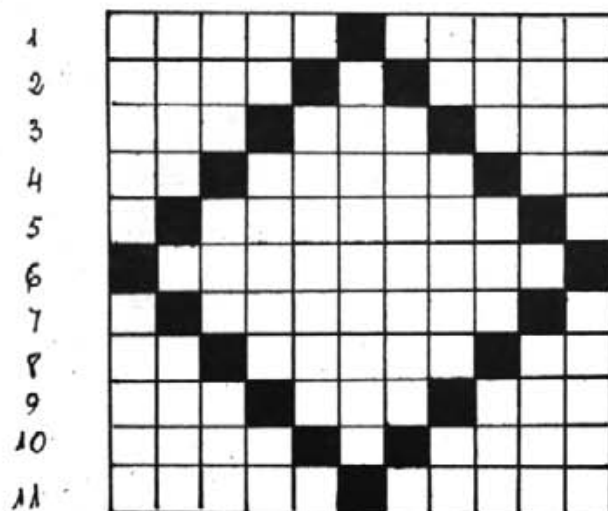
C.D. CALVIA

En estos momentos sólo sabemos que para el año que viene, este equipo no podrá contar con los jugadores Seguí y Varela, puesto que han fichado en otros. También referirnos a que en el momento de llevar la Revista a la imprenta se había convocado una Asamblea de Socios, de la que informaremos en el próximo número.

Como habrán podido observar nuestros lectores, el campo de Moferès está en obras, ello supondrá que el C.D. Calvià no podrá utilizarlo durante parte de la liga que viene, por lo que tendrá que acudir a otras instalaciones.

E
N
C
R
U
A
T
U
A
T

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11



VERTICALES.: 1. Ameriza. Repetir algo. 2- Da segunda labor a las tierras. Consonante. Palma de Filipinas. 3. Juego infantil. Establecimiento de bebidas. Flor heráldica. 4. Negación. Subidas de precio. Lengua provenzal. 5- Vocal. Al revés, natural de Cuba. Vocal. 6- Modo de ser o de manifestarse una cosa. 7. Vocal. Figuradamente, niñas muy bonitas. Consonante. 8- Repetido, chacha. Punto, madurez de una cosa. En mallorquín, bueno, excelente. 9- Nombre deportivo de un jugador de baloncesto integrante de la selección nacional. Artículo femenino y plural. Consonante. Recipiente de tela a modo de bolsa grande. 11- Rae, Rasca. Estaca que se clava en tierra como señal, en la medición de terrenos.

HORIZONTALES: 1 Tablero contador.- Pone tirante una cosa. 2- Pieza que en las armas de fuego sirve para asegurar la puntería. Mil. Al revés, cualquier prenda de tela que sirve para vestir. 3- Orificio excremental. En mallorquín, somos. Pasión del alma. 4- Dios egipcio. Articulación entre el brazo y el antebrazo, plural. Especie de antílope de Africa del Sur, al revés. 5- Vocal. Lugar poblado de bananas. Vocal. 6- Detener, impedir, estorbar. 7- Consonante. Doctores del culto judaico, que están al frente de las comunidades. Consonante. 8- Preposición inseparable que indica negación, privación o inversión. Exhalan y expeden el sudor. Siglas comerciales. 9- Afluente del Rio Miño. Al revés y en mallorquín, saco. Al revés, hogar. 10- Planta umbelífera comestible de flores pequeñas y blancas. Quinientos. Dios mitológico dle vino. 11- Refrega o frota con fuerza la piel con las uñas u otro objeto áspero. Parte del tronco de un árbol que queda unida a la raíz una vez cortado aquel.

Soluciones

Solución al número anterior:

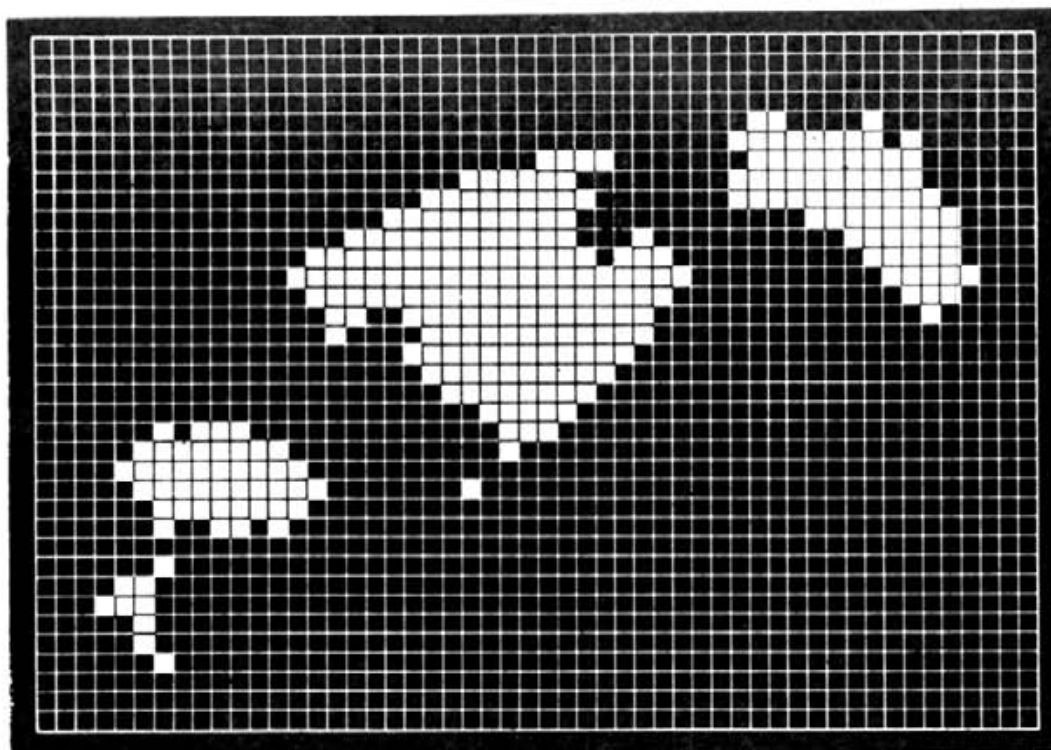
HORIZONTALES: 1 AGATA.- ATIZA.- 2- NONA.- A.- ANOL.- 3- AMA.- ALA.- ICI.- 4- FA.- ALELA.- OS.- 5- U.- ALETAZO.- O.- 6- AGAV.- BACA.- 7- B.- ADORADA.- S.- 8- RE.- OSADA.- SE.- 9 -IRA.- OLA.- LEN.- 10- SABE.- A.- TONI.- 11- ASABA.- SUTIL.-



PUB ROLLING'S

MUSIC-BAR "ES CASINO"

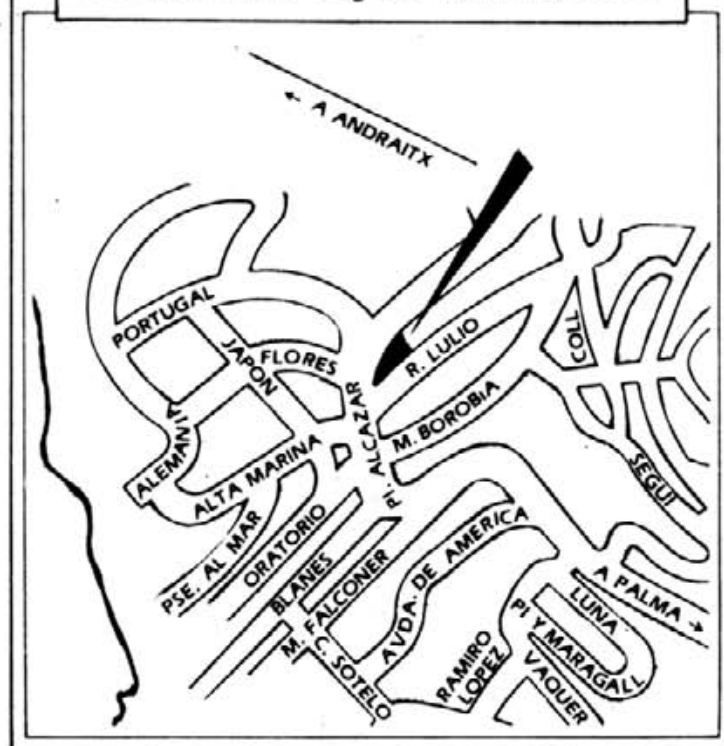
Ca'n Vich, 3 - CALVIA



PORTALS NOUS

Plaza Alcázar, s/n.

Dotada con Cajero Automático



CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"